

És az egek dicsérik a te csodadolgodat Uram;
a te hűséges voltodat is a szentek gyülekezetében.
Zsoltár 89, 6.

Tökéletes gyülekezet.

Sokszor felmerülő kérdés: Milyen tehát egy bibliai gyülekezet? Milyen az a tábor, hol Isten földi népe lakozik? Ha ezen gondolatok mint kérdések várnak feleletre, úgy hamar jöhet oly válasz, amely az Efézusi levél 5. rész 27. versével felel, amely szerint a gyülekezet szent és feddhetetlen. Egy másik gondolatban pedig: Az Úr választott magának egy kiváltképpen megtisztított népet jöcelekedetekre igyekezőt.

A bibliai emberek igyekeznek bibliai gyülekezetet keresni. De sajnos, nem minden bibliai érti meg az íráсок nyomán azt, hogy milyen egy gyülekezet, amely összetételében megegyezik az Úr Jézus által meghatározott és előre alaposan körülírt gyülekezettel. Így tehát oly dolgot keres, oly dolog után kutat, amelyben minden ereje elvész és csalódásból csalódásba jut, mert amit keres, az nincs e földön.

Mi volna fenségesebb, mi volna a legjobb, mint rátalálni egyszer a tökéletes gyülekezetre, hol érzékeny lelkiületünket senki sem bántán meg, hol az előzőeken tagok tenyereiken hordoznának. Nem volna ott tövis. Rögmente-

sek az utak. Mily könnyű volna így az üdvösség elnyerése.

Oh, hol van egy ilyen közönség? Hol van egy gyülekezet, ahol nincs baj, hívás a sátán be nem tenné a lábait? Nincs, nincs e földön sehoh. Pedig hány lélek van, aki keresi a tökéletes gyüle-

Kispesti (Erzsébet-tér 11.) gyülekezetünk képe, melynek udvarán konferenciánkat tartottuk.

kezetet. Ezek hasonlóak a perpetuum mobilét, örökké mozgó gép feltalálásán töprengő, elérhetetlen álmot hajszoló emberhez, aki még nem tanulta meg, hogy meglett előzve a feltalálásban, mert Isten az, aki régen megalkotta már az örökké mozgó világot, a legtökéletesebb „Perpetuum mo-

bilét“. Ilyen és hasonló fáradozás itt e földön a tökéletes gyülekezet keresése és az a cél, hogy valaki egy ilyent alapítson valaha. Krisztus beszéde megáll örökké. (Máté 24, 35.) Jézus pedig nem beszélt soha arról, hogy a gyülekezetek szentek és tökéletesek lesznek, hanem éppen az ellenkezőjéről. Hallgassuk meg tehát Jézust: „Hasonló a mennyeknek országa a tengerbe vetett hálózhoz (gyalom), mely mindenféle fajtát összefog. (Máté 13, 47.) E hálóban jók és hitványok együtt találhatók s csak a partravonás alkalmával lesznek a jók az edénybe gyűjtve. A mennyek országának hálói még mindig a világ tengerében lebegnek s annak szövetén belül a békák is kuruttyolnak.

Más példázatot is mondott az Úr: „Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, amelyt vévén az ember, elvet az ő mezejébe; amely kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél, fává lesz, annyira, hogy reá szállnak az égi madarak és fészket raknak ágain.“ (Máté 13, 31–32.) Ha figyelmesen olvassuk az egész részt, úgy a 38. versben megért-

jűk, hogy a szántóföld a világ. E világba lett bevete egykor a mennyek országának mustármagja, a Krisztus megjelenésével. -- Kezdetben kicsiny vetemény, amely mindig növekedett, míg fává erősödve a madarak fészkeinek helyévé vált. Most tehát ha megértjük, hogy mik, illetve kik a madarak, akkor ez a példázat egy újabb támasz annak az igazságnak megértéséhez, hogy milyen lehet egy a Jézus Krisztus által előre megjövendölt gyülekezet képe. E 13-ik részben az Úr a madarakban a Sátánt példázza. Ezek a madarak kapdossák el a jó magot az emberek szívéből és raknak fészket a krisztusi mustármagból sokféle egyházzá és gyülekezetté szétágazott fára, amelyek mégis csak Krisztusra építenek; némelyek aranyat, némelyek pozdortját.

Nem téveszthet meg minket az a szó, hogy a Sátán égi madár. Jóllehet Máté evangéliumában a 13. r. 4. versében a jó magot elkapdosó Sátán csak egyszerűen madárnak van említve; azonban Márk 4. rész 4. versében ugyan-

ezen példázattal kapcsolatban már égi madár áll. Ha most még egybevetjük a német fordításban Máté 13, 31--32. verseit, akkor ott nem is égi madarat, hanem égi alatt levő madárral találkozunk. Megegyezhetünk tehát abban, hogy az itt említett madár kétség nélkül az Efézus 2, 2, és a 6. rész 12. versében leírt levegő es ma-

1891-BŐL

a Keswinc-ből (Angolország) kiindult Keswick-mozgalom egyik kaliforniai konferenciáján a konferencia vezetője így imádkozott: „Uram, adj e konferenciának ezer lelket!” — E ugyan a mozagalom, melynek egy másik vezetője egyszer így imádkozott: „Uram, adj lelkeket, vagy vedd el az én lelkemet!” 1891-iki konferencián a vezető prédikátor a teljes átadásról beszélt s ez estén az összes prédikátorok előre mentek és letérdeltek másokkal együtt és várták a Szentlélek tükrerezését. Isten hatalmasan megérintette őket, úgyannya, hogy azon érzéseket nem lehet leírni; de hiszen a hívő nem is érzésekből áll, mégis, aki ilyet még nem értett és tapasztalt, az még nem is nyert semmit.” Eddig tart a híradás.

gasságbeli fejedelem és hatalmaság. E madár nem kémél egy ágat sem és így hiábavaló erőlködés egy tökéletes gyülekezetet keresni vagy azon fáradozni, hogy egy ilyet létrehozzunk. E törekvésben hithajónk biztosan zátonyra fut.

Egy gyülekezet lehet elvileg tökéletesebb, biblikusabb, mint a másik; de olyan közösség, amelyhez a Sátánnak ne volna joga, melyben ne volna néki „portékája”, olyan e földön nincs és nem is lehet, mert ez így lett előre megírva.

Az eddig leírottakkal nem selepempárnát óhajtok készíteni, amelyre most már nyugodtan ráhajhatjuk fejünket, hanem a sok csalódástól akarok megmenteni egyénhany bizonytalan lelket. Jóllehet a gyülekezetek, vallási közösségek egyike sem mentes a Sátán befolyásától, befészkelődésétől, azonban az „egyház”, a Krisztus egyháza máris szent és feddhetetlen és annak tagjai kiváltképpen megtisztított nép. Ez egyházban való pásztorokodással ember sehol sem dicsékedhet, mert ezeknek pásztorja Jézus

Amanda Smith

egy Isten lelke által vezérelt néger nő
A felejtethetlen óra.

Egy nap sobám takarítása közben tisztán hallom, amint egy hang mondja nekem:

— Vasárnap reggel menj el a Zöldutcai templomba és hallgasd John Juskip igehirdetöt.

— Igen, meg fogom tenni, — mondtam magamban. — Erre ünnepélyes esend borult a lelkemre és én mosolyogtam. Ez szerdán reggel történt, így volt időm e dolgon gondolkodni. Akkoriban még egész vak voltam és eslekedetek által akartam az áldást elérni. Csak nyílna már alkalmam a kezeszségre és tudnám az Írást teljes engedelmességgel követni, akkor már az Úr egész bizonyossággal megszentelhetne engem. Így gondolkoztam.

Vasárnap reggel — szokásom szerint — korán kelve, megfőztem az ebédet. Megfűrosztva kis fiamat, bölcsőjébe fektettem, aztán letérdelve így imádkoztam: „Oh Uram, hadd aludjék kis Willy fiam, míg a templomból visszajövök és

örzid meg kedves férjemet, Jamest attól, hogy réam haragudjék és szidjon ha hazajövök.” Jamesnak megvoltak a maga bogarai. Ha hazajövet nem talál engem otthon, úgy szidalmakkal fogadott, pedig ezt nagyon nehezen tudtam elviselni.

Közben Macie leányom hazajött a vasárnapi iskolából. Így szóltam hozzá: — Olvass valami szép történetet és légy jó kisleány. Ma a Zöldutcai templomba megyek, honnan korábban jövök haza, mint máskor, mert az istentisztelet ott rövidebb ideig tart. Mondd meg ezt apának, ha korábban jönne haza, mint én. Ha Villy sírni találna, ne vedd fel, csak ringasd egy kissé.

Macie 13 éves, jól fejlett, erőteljes leány volt, képes arra, hogy kis öccséről anyailag gondoskodjék. Így nyugodtan távoztam. Mintha a templom felé vezető úton az ördög ért volna utol. Úgy éreztem, hogy valami sátáni hatalom szegődött mellém és süttogja:

— Tudod jól, mi vár rád, ha James hazajön és nem talál téged otthon. Sokkal jobban tennéd, ha a Bedford-utcába mennél és John Cookmant hallgatnád.

— Jól van, oda megyek.

Utamról letérve tehát, éppen egy sarok akartam befordulni, mikor egy hang mondja nekem:

— Ne tedd, menj te csak egyenesen.

Szótfogadtam. Alig megyek tovább, megint hallom a Sátán hangját:

— Megszentelődésedet keresed?

— Igen.

— Nos, ha James hazajövet nem talál ledéget otthon, nagyon megharagszik rád, így bűnbe viszed, pedig nem volna szabad, hogy bárkinek is alkalmas adj arra, hogy bűnt kövessen el.

— Nem, — válaszoltam — ezt nem is akarom.

— Akkor tehát a legokosabban cselekszel, ha a legközelebben fekvő Presbiteriek templomába mégy.

Hallottam, hogy ott a feketékkel szemben nagyon kedvesek az emberek s ezért többízben megérttem, hogy elmentek és meghallgatom a prédikátorukat. Ezt valahogyan megtudta az ördög, hogy hogyan, azt már nem tudnám megmondani, annyi bizonyos, hogy tudomásá volt róla.

— Jobb lesz, ha odamégy és őt hall-

Krisztus. Ez az egyház itt e földön van, de tagjait csak az Úr ismeri határozottan. Ezek azok a testvérek, kik megőrzik ruháikat e világ szennyétől, kiket a Sátán folyton kínoz, de nem vehet rajtuk erőt, mert ők a Bárányci. Ezek nem versengnek és nem feddődnek, de annál többet imádkoznak. Ők a tökéletes gyülekezetek tagjai az Úr láthatatlan, de itt e földön mégis létező egyházának tagjai.

Jó, ha az ember megválasztja a közösséget, amelyhez tartozik, mert a lelki nevelésre nézve nem mindegy, hogy hová tartozom, de illet, mint tökéleteset, nem találhatunk.

Az Úr jóllehet csak személyeket fog az örök üdvre eljuttatni és nem pedig közösségek tagjainak együttesét, mégis van egy egyház, amelynek teljes taglétszáma az örök és dicső élet részese lesz. Keresed ezt az egyházat? Lépj ki ó-emberedből és öld meg a régi ént és Krisztustól egy új életet nyersz és megéredt, hogy hol van a tökéletes gyülekezet.

Bernhardt.

„Ezek azok,

akik követik a Bárányt, valahová megy!” (Jel. 14, 4/b.)

„Tanítások félrevezethetnek, de nem „Az Út”, — mert itt látni kell a Bárány lábnyomát.

Micsoda út ez „az Út”? Mindenekelőtt *egy kiegyengetett út*. Nem idegen ez az út, az övéi számára, mindenki megismerheti, láthatók a Bárány lábnyomai. Szükségben, nehézségben, fáradalmak, üldözések között mindenütt ott volt az Úr: és *otthagytta* lábnyomát. Ő ismeri az övéinek az útját! (Zsolt. 139.) Hányan mondják próbák idején: „Senki sem ért meg engem”, — s elfelejtik, hogy ez egy merészen kimondott, de határozott tévedés. Ő minden szenvedés ikertestvére és megéri az övét.

„A Bárány útja a Golgothára vezet, az Oltárhoz és a „Schlachter” éles késéhez. Egyengetett az az út, mely előzőleg *egyenlőtlen* volt. Milyen egyenlőtlen volt Izráel útja a sivatagon keresztül. Egyiptomból alig jöttek el, máris nagy akadály áll előttük. A vö-

rös tenger keresztjezi útjukat. Nem mondom el, hiszen te tudod, milyen csodálatosan *egyengetté* Isten e népnök az útját, úgy e tengeren keresztül, valamint az egész vándorlásuk alatt. Hány göröngy, hány akadály volt közöttük és Isten között. Ezek az akadályok és egyenlőtlenések a mi bűneink voltak. (Ézsaiás 59, 1—3.) Te tudod, hogy milyen nagy göröngyök voltak közötted és Isten között, mekkora volt az Istentől elkülönítő bűn. De im, mily csodálatos, a mi mennyei Atyánk gondoskodott egy *Út-egyengetőről* (egy útkaparóról), aki ezeket a főgöröngyöket mind eltakarította azáltal, hogy „vétkeinket Ő hordozá.” Most sima, jól kiéptített, egyengett, kiengettelt úton járulhatunk Isten elé. (Ézsaiás 53.)

Még csak meg kell tanulunk azt, hogy a Bárány nyomdokán csak *egyedül* járhatunk. Ábrahám egyedül ment a Mória hegyére; elhallgatta tervét felesége előtt. (I. Mózes 22, 5.)

A Bárány útja továbbá az *állandó békeségnek* az útja. Sok-

gatod, legalább közelebb leszel a lakáshoz és hamarabb hazaérsz.

— Igen, — mondtam rá — tényleg így van.

Újra le akartam térni útamról, mikor úgy éreztem, mintha valaki könnyedén visszatartana ettől és egy szelíd hang ezt mondaná:

— Nem, nem, menj egyenesen!

— Uram, segíts!

Oh sohasem fogom tudni eléggé magasztalni az Urnak írártan tanúisított gyöngéd szeretetét, amivel abban a gonosz órában körülvett. Ellankadt szellemem megerősítette és nekem, az erőtelennek, új erőt adott. Dicsőség az Urnak!

Alig haladtam kissé előre útamon, az ellenség újra dühödten közöledett hozzám:

— Te vagy a legnagyobb boldog a világon! Azt hiszed, hogy John Juskipot fogod ma hallani? Hiszen nem is találod ott, ő ma egy másik templomban prédikál.

— Oh, ha tudnár, hogy Juskip testvér nem ott prédikál, azonnal visszafordulnék.

Tovább haladtam célom felé. Sohasem fogom azt az örömjúgongást elfelejteni, amely a szívemet ájtárta akkor, amikor a templom lépcsőjét elérve, John Juskipot imádkozni hallottam. A meg-megtérő erőmet összeszedve rebegetem:

— Hála az Urnak, ő mégis itt van és nem másutt.

Ekkor megint a sátni hatalom jelenlétét éreztem magam mellett lebegni. Azt mondta:

— Oh, ő mégis rájött.

A sátnát egyik legdurvább hazugságán kaptam rajta. Az ajtó közelében ülttem le, mert nagyon fáradt voltam. Előrehajoltam s imámban arra kértem az Urat, hogy adjon erőt. Egy énekét énekeltünk még, azután az alapige hangzott el: „*Öltözzétek fel amaz új embert, mely Isten szerint teremtett igazságban és valóságos szentségben.*” (Eféz. 4, 24.)

Ezután így szólt Juskip:

— Testvéreim, amidőn nektek ma reggel ezen ígét hirdetem, rá fogtok jönni arra, hogy vissza kell térnem a néhány vasárnap előtti prédikációmra,

amikor is a *megszentelődésről* szöveget hoztátok.

Ez megrendített engem. Még sohasem hallottam, hogy prédikátor beszédét a megszentelődéssel kezdte volna s én így szóltam magamban: Oh, hogy elszalasztottam a jó alkalmat. Ma két hete úgy vonzott ide valami és nem engedelmekedtem. Oh Uram, engedetlen voltam a Szentlélekkel szemben és ez nagyon megszorított; kérlek, bocssás meg és segíts!

Nagyon sírtam azon, hogy ezt a jó alkalmat elszalasztottam, holott *anygyira éhes voltam erre az áldásra*. Újra kértem az Urat:

— Bocssás meg és segíts odafigyelni.

Feleltem: fejemet, figyelmemet összpontosítva, szememet le nem vettem a szónokról. Nemsokára egészen beleéltem magam a gondolatvilágába, úgy éreztem, mintha egyenesen hozzám szólna s így minden szó értelmét megragadtam. Időnként azonban olyan érzésem támadt, mintha *a kis Villymet sírni hallottam volna*. Sohasem hallottam gyermekírását tisztaban, mint abban a pillanatban. Egy hang így szólt:

szor ima és tusakodás által próbáljuk ezt elérni, viszont a békeség olyképen lesz maradandó, ha mi megmaradunk a Krisztushan. A békeség kétféle. Pál mind a kettőt megnevezi. Az első Isten ajándéka s ez a békeség Istennel. (Róm. lev. 5, 1.) A másik egy áldás, amit Isten csak annak adhat, kinek van békesége az Istennel. (Filippi 4, 7; Ézsaiás 48, 18.)

Jézus nemcsak Isten és a mi bűneink között akar helyet foglalni, de nehézségeink közé is belép. Nemcsak az Istennel akar békeséget adni, de tartós békeséget minden nehézség között. Mária Jézusnak mondja: „Hogy az őt vádoló Máriának feleletet adjon s Mária Magdolnát a támadó Júdással szemben ismét Jézus védi meg, amikor ezt mondja: „Hagyjátok békében.“ (Lukács 10, 38—42; János 12, 1—5.)

Isten gyermekének lenni és gyötretettni a legkülönbözőbb gondokkal, az egy keserves élet, az ilyen ember hiányában van annak a békeségnek, mely min-

den békeségnél nagyobb. A körülmények változhatnak, a békeségnek maradnia kell.

A Bárány útja továbbá a *termékenység útja*. A mi drága Urunk szolgált cselekedeteivel és szavával, de kiváltképen, mint Bárány. Ezt tette akkor, amikor mint Bárány szóllanul a mézár-székre hurcoltatott, akkor, amikor mint búzaszem a földbe vetett, hogy másoknak életet tudjon adni. Sokat szolgált cselekedeteivel, de legtöbbet szolgált amikor a Golgothán, mint Bárány elvérzett s a személyét érő merész gúnyra meg sem nyitotta az ajkát. Tanuljuk meg Tőle ezt a kimagasló jelenetet gyakorlativá tenni: hallgass, ha gúnyolódna, ha megvetnek, ha üldöznek, viseld el békében. Tanuld meg, hogy ezen az úton győzelemhez jutsz s legbiztosabban ezen az úton. Ez az út a dicsőséghöz vezet őt.

(Németből: Forster.)

Sohasem állunk olyan magasán, mint amikor a térdeinken vagyunk.

Konferenciánkról.

Majdnem nem volt konferencia. Értem ezt kétféleképen. Jövő évre számítottuk elhalasztani ezt az augusztus 20-iki találkozót, a tavaszi vásár idejére, amikor több időt nyujt a vasúti kedvezmény. Másrészt tulajdonképen nem is volt konferencia. Egy ilyen egy-kétnapos loholó találkozót nem lehet annak minősíteni. Tehát főcímként tulajdonképen ezt kellett volna adnom: *Találkozónk*.

Mégis e találkozóra nagy szükségem volt, küzdő, üldözött seregünknek. Ilyenkor bele-nézünk egymás szemébe: „*Hogy vagy, kedves testvér, élsz még az Urban?*“ Bármilyen rövid volt tehát, de jól esett. Ugy-e jó volt testvérem ott ülni a díofa lombjai alatt és hallgatni az andrási szerep tripla megvilágítását; mai, nehézkes missziói életünk fellendítésére irányzott sürgös felhívásokat, szavakat és énekeket, melyek mind-mind azt hirdették: *A pünkösdi eszme élni fog, mert élni akar!*

Különböznek a vélemények.

— Nem mondtad-e Maciencak, hogy ne feledj el a gyermeket? De ő ezt mégis megtette és leejtette a kis őcsészt a földre.

Egy pillanatra tisztán állt lelki szemem előtt e jelenet. Úgy éreztem, hogy szíverzésem elláll, mire egy másik hang ezt mondta:

— Bizál az Úrban!

— Igen, ezt fogom cselekedni, — mondottam és figyelmet újra a prédikációra összpontosítottam. Juskip testvér beszédébe mindjobbban belemelegedtem és én felüdültem az igén. Ekkor újra hallottam a gyermekemet sírni. Felugrottam. Azt hittem az egész templomi gyülekezet hallja, oly tisztán csendült meg a fölémben a sírás.

— Meg van a baj, — mondta az Ördög. James hazajött Macie nem követte utasításaidat és te kikapsz ha hazajössz.

Ha szárnyakkal bírok, biztosan elrepültem volna. Szerettem volna hangoosan felkiáltani, amikor egy szelíd hang így szólt hozzám:

— Nem mondtad-e, hogy bízol az Urban?

— Igen, ezt mondtam — s így újra visszailleszt; figyelmesen és szomjasan szíva magamba az élet igéjét és úgy gondoltam: rendben van minden. Ekkor újra hallottam gyermekem sírását.

— Halld? — kérdezte az Ördög. — Cacie leejtette őt és gerinctörést kapott.

Felálltam és a pad széléig mentem. Ittmaradásomnak semmi célja, gondoltam magamban, csak gyötörődöm. Úgy éreztem, hogy valaki előttem áll és mondja nekem:

— Nem mondtad-e, hogy gyermekedet hittal adod át az Úrnak?

— Igen, feleltem — és én továbbra is az Úrba bízom gyermekemet, még ha meghalt volna is.

És így újra leültem. Ebben a pillanatban mondta Juskip testvér:

— Nagyon sok ember nélkülözi a megszentelődés áldását, mert ha már elnyerte is, nem tudja megőrizni.

— Oh szóltam magamban, hiszen ez nekem szól, ez az én esetem. Hogyan tudnám megőrizni — még ha el is érném az áldást ennyi kísértés — az én különös vérmérsékletem és nehézségeim közepette? Bizonyára elmondta neki az

én esetemet. Most éppen réám is néz; egész biztos, hogy rólam beszélt. Az oszlop mögé igyekeztem bújni, de úgy éreztem, mintha a prédikátor még az oszlopon keresztül is látta.

— Tényleg — miután nekem beszélt — magamév akarom tenni, — gondoltam magamban. Azután a következő képletet használtam:

— Ha egész napi nehéz munka után nagyon fáradtnak érezed magad... (Igen, mondtam és pillanat alatt elvonult előttem, hogy egész éjjel mosnom és vasalnom kellett)... ha este lefekszel — mondta tovább a prédikátor — nem állapod meg előre, hogy miképpen fogsz éjjel lélegzetet venni... (Nem, — gondoltam — erre sohasem gondoltam)... Te este lefekszel, egész éjjel lélegzel, reggel felébredsz anélkül, hogy a lélegzétvételeket illetőleg valami gondod volna.

— Igen, halótam.

Juskip következőképp folytatta:

— Eppógy nincs Istennek szüksége arra, hogy neki előírj egy út-módot, mely által benned éljen. Engedd, hogy Isten a maga teljességében szívedbe vo-

De aki szomjas lélekkel telepedett le a forráshoz, az felvidült, üde lépésekkel megy tovább tikkasztó útján, dicsérve a nagy Zezért, aki szereti az ő népét, mert ezzel a találkozással is hitünket, hűségünket mélyítette ki.

Első napunk, augusztus 19-ike, a vezetőség beszámolásával és egyetlen tanítással telt el. A beszámolások során megtudtuk, hogy missziók anyagi helyzete javult, míg a lelki állapot lazult áru el. Amíg az adakozás az elmúlt évinek csaknem kétszeresére emelkedett, addig a missziói eredmény megtérésekben s Szentlélek keresztség tekintetében fölényit sem nyújtott az elmúlt konferenciái eszterdővel szemben. Erről szólt a tanítás is e délutánon, melyet Kovács István testvér feddőleg intézett a szépszámú hallgatag sereghez.

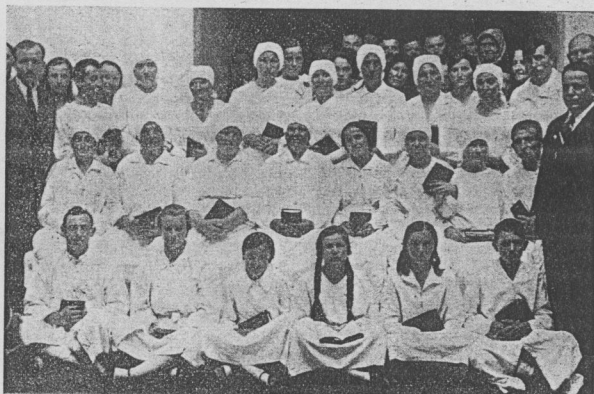
Nem maradt minden eredmény nélkül a kapott lecke, mert az esti órák már nagyobb lendületet áruáltak el. Közben 23 fehérruhás (Alsóhernád-Váraditelep 3, Budapest 1, Csetény 2, Ede 1, Kispeszt 1, Kúnszentmiklós 1, Lajos-

mizse 4, Nagykörös 1, Pestszent-erzsebet 2, Rezi (Zala m.) 1, Sas-halom 2, Sáska (Zala m.) 2, Székesfehérvár 1, Várpalota 1) állott a gyülekezet elé, akikért buzgó ima szállt fel Istenhez megtartásuk és megáldatásuk érdekében. gyönyörű volt!

Este az Igét először Brink (amerikai) Jugoszláviában működő testvérünk mondotta, melyet Forster testvér tolmácsolt németből. Bécsi vendégeink köszöntéssel és szép énekkel kedveskedtek. Siroki tv. Róma 14, 1—8.

lommal az istentiszteletet vezette — komoly szavakkal járult a szokásos úrvacsorai szakasz felolvasásához; az úrvacsorai jegyek kiosztásánál Kalincák és Nagy testvérek segítettek. Az előző napon keresztelt és félrelesz vidéken lakó testvéreink járultak ez alkalommal az Úr asztalához. A gyülekezetben uralkodó áhítat feledhetetlen nyomokat hagyott a szívekben...

Forster testvér, a gyönki gyülekezet és körzet vezetője András apostol bibliai szerepéről beszélt.

Alámerítés Budapestén a konferencia első napján.

nuljon, mert Ő tudja legjobban, hogy mimódon, hogyan akar benned élni.

— Oh — gondoltam — már látom. Az az érzésem támadt, mintha a mélységbe zuhantam volna, úgyhogy saját magamat szem elől tévesztettem, azután újra felülemelkedtem. Mindez egy szempillantás műve volt: és egyszerre, egyidejűleg történt. Azután mintha hullám csapott volna felém, szívem felűjjongott és harangkondulásként csendültek meg lelkemben a szavak:

— Isten tehennd, Isten tehennd.

— És mit cselekszik bennem? — kérdeztem.

Felelet:

— Ő minden szenvedély és kívánság felett uralkodik és minden ellene szegülő gondolatot fogolyként visz bele az engedelmességbe. Nem értem, hogyan élhettem eddig annak a nagy, lelkemre nehezéd tehernek súlya alatt? Nem vagyok képes leírni a szeretet, békesség és erőnek azt az áldását, ami akkor bensőmet áthatotta. Dicsőséggel telt meg a lelkem. A bennem lévő őröség megtörlése megkezdődött. Udító forrásvízként hatott reám ez.

alapján az Isten befogadó és megtartó szeretetéről beszélt. Aki nemcsak befogadni, hanem megáldani és megtartani szándékozik minden hozzá menekült lelkét.

Az alámerítési jelenet az esti megvilágításban szép élmény volt. Egyik-másik keresztelendőn az Úr erejét láthattuk, akikkel együtt örvendztünk.

Aug. 20-án kispesti gyülekezetünk látta vendégül a hatalmas sátor árnyékában meghúzódó 7—800 főnyi vendégsereget. Példás rend, kellemes idő, tágas hely, mind hozzájárultak a jó lelki érzések kibontakozásához. Tanítást elsősorban Bernhard testvértől hallottunk, aki Titus 2, 11—13. textus nyomán a lelki élet cselekvő részének nagy súlyáról és értékéről beszélt.

Kovács testvér — aki ez alka-

No ezt aligha felejté el, aki csak hallotta. Igazán értékeljük azóta az elfelejtett Andrást, akinek néhányban a kimutatás szerint szép kis munkát végezett: 1. Testvérét vezette Jézushoz. 2. Egy ifjút mutatott be Jézusnak, akinél néhány kenyér és hal volt. 3. A görögöket mutatta be Jézusnak. Érdemes volna szösz szerint elmondani, illetve leírni, de nem volt jelen gyorsírónk, vagy ha volt, elfelejté írni.

A délután Kurgyis bácsi és zenekara nyitotta meg, aki nem enged a régi tempóból és zenekarát szigorú fegyelem alatt tartja: „ha zenésznek születél, húzad, rázzad, ahogyan csak tudod.“ Bezzeg ráncbaszta a szavalógárdát is. Eredménye mutatkozott, mert néhányan ugyancsak kiléptek a sorból.

Igeszólásra Nagy Ferenc test-

vért, a békési gyülekezet prédikátorát kérte, aki Sámson esetére hívta fel a konferencia figyelmét, másrészt óvott mindenkit lelki'eg hasonlós sorsra jutni.

Este a hűvös szél vészjóslóan osont be az udvaron kifeszített ponyva alá. Némelyek megijedtek és haza siettek. Kissé lepadt a jelenlevők száma. A vidékiek is szállingóztak haza. Karének, zene és szavaltat váltotta egymást. Mucsi testvér, a pécsi gyülekezet üldözött prédikátora szolgált a Szentírásból Mózes II. 17. 1—7. alapján és buzdította a testvériséget a végső kirtartásra.

Wieni testvéreink gyönyörű énekekkel és szép bizonyágítélekkel tették kellemessé esténket. Végül Tomi testvér Zsolt. 71. 21. nyomán búcsúzott a konferenciázó testvériségtől. Beszélte a hívők nehéz helyzetéről, üldözött gyülekezetek nyomasztó állapotáról, de nem feledkezett meg buzdító szavakról sem, melyeket mindenki örömmel hallgatott.

Sajnáljuk, időnk rövidsége miatt nem tudunk mindenkit megszólaltatni. Kérjük az illetőket, emiatt ne nehezítsenek. Nem volt benne semmi rossz szándék. Legközelebb ők kerülnek sorra, ha hűen megmaradnak a sorban.

Resteljük, hogy kellően kiszolgálni sem tudtuk a testvériséget, nem vagyunk még kellően berendezkedve ehhez és — mint előre jeleztek — nem akarjuk időnket ezzel eltölteni. Reméljük, a legközelebbi konferenciára jobb megoldást találunk az élemezés és elhelyezés nézve. Ez alkalommal még szíves elnézést kérünk.

Dicsérjük Urunkat, aki megvédett, megáldott minket az egész együttlélt tartamára.

Egyik sátorkészítő.

ÉRTESÍTÉS.

Sárkány Zoltán, a kaposvári gyülekezet prédikátora közösgűgünk'ből kilépett és a baptista gyülekezetek szövetségéhez csatlakozott. *Vezetőség.*

Milyen lesz a kárhozat?

Milyen lesz a pokol, a kénkövel égő tő és a második halál?

Sokan mondják: ha Isten a szeretet és nincs más jó, csak egyedül Isten, akkor nincs kárhozat, örökké tartó gyötrel'em és kínozás sincs; sőt az ördög sem fog elkárhozni az ő cselekedetei miatt, még Júdás sem, mert csak eszköz volt Isten kezében.

Azoknak, akik így gondolkoznak, csak azt felelhetjük: teljesen igaz, hogy Isten a szeretet és nincsen jó több, csak ő; ámde az is éppen olyan igaz, hogy Isten az igazság is; már pedig nem volna igazságos az Isten, ha nem kapna méltó jutalmat mindenki aszerint, amit cselekedett, jót vagy gonoszt. Mi értelme is lenne a parancsolatnak és a szeretetnek, ha az engedetlenség és a gonoszság nem lenne megtorolva? Méltó, hogy azok, akik engedelmségükkel szenvedték magukat; sok kínálózó élvezet megvéteték és gyalázatot szenvedtek az ő istenfelméükért és hűségükért: azok élesen megkülönböztessenek az ítéletkor azoktól, akik engedetl'enek voltak, Isten ígétét megvétették és a gonosszalársultak.

Nem lehet büntetlenül engedetl'len senki, mert azzal mindig önmaga ellen fordul, mivel akadályozza Istent abban, hogy véghezvihesse rajta azt az akaratát, hogy tökéletes legyen, azaz olyan mint ő. Minden gondos földi apa is lehetőleg nagyot akar gyermekeiből nevelni és az engedelmes gyermeket be is váltja az apa reménységét; ámde az engedel'len gyermek nem tanul, szomorúsága az apának és a maga életét megromítja, vagyis a kárhozatra jut. Nem szükséges, hogy kínozza valaki, mert önmagától is kínálózik eleget az engedetlenség miatt, ha látja az engedelmesek boldogságát. Az engedetlenség kárt hoz. Az a kár, amiben részesülünk: az a kárhozat, vagyis a kár hozadéka! Isten meghagyta az első embernek, hogy a jó és gonosz tudás fájáról ne egyék, mert meghal. Mivel nem engedelmeskedett, kárt szenvedett: kiüzeltet a jó helyről. A továbbiakból azt is meg fogjuk érteni, hogy meg is

halt, vagyis a kígyó hazudott és megcsalta.

*

Isten ígéje helyes megértéséhez tudni kell, hogy mivel az Isten lélek (azaz Szellem) és az ember az ő képére és hasonlatosságára akarja formálni: az embernek is lélekben (azaz szellemben) kell az Istenhez való hasonlatosságra eljutni. Isten Jézust állította az ember elé példának az ő hasonlatosságának ábrázolására, amint az meg is mondja Jézus: „Aki engem lát, látja az Atyát.“ (Ján. 14. 9.)

Isten ígéje, Jézus beszéde és az ő cselekedeteinek követése tesz minket hasonlóvá Jézushoz, azaz Istenhez. A Jézushoz való testi hasonlóság semmi; hanem a belső, lelki-szellemi hasonlóság a *valami*. — Sok ember van, aki teljes hűséggel és igyekezettel utánozza Jézust vagy valami nagy szentet külső megjelenésében. Mindezek, ha önmagukat vagy másokat tévedésbe is ejtenek, de semmiképpen sem hasonlatosak ahhoz, akit utánoznak, ha csak belül is nem olyanok. Pál apostol mondja is: „Mi ezután nem teszünk ítéletet külső testi ábrázat szerint; sőt a Krisztusi, ha test szerint ismertük is, mindazonáltal többé nem ismerjük.“ (II. Kor. 5. 16.)

Ha Jézust nem külsőleg, azaz testileg kell utánozni, hanem szellemileg, hogy olyanok legyünk, mint ő, akkor az Igé is csak így értelmezhetjük. Isten azért szól mindenféle példában és képbén, hogy bensőjét tökéletesen megismerthesse velünk és minket is átfőrmáljon a maga hasonlatosságára. „Ha embereknek vagy anygaloknak nyelvén szólnék is, a szeretet pedig nincs bennem, olyá lettem, mint a zengő érc és a pengő cimbalom...“ stb. (I. Kor. 13. 1—3.)

*

Tehát a halál, a pokol, a kénkövel égő tő és a második halál: mind-mind csak szellemileg vendő, ha azt helyesen felfogni, megérteni és abból tanulni: ka-

runk. Minden megtért, vagyis újjászületett ember tudja, hogy ő azelőtt halott volt, halálból jött át az életre. Ebből is látjuk, hogy az Ige szavait nem vehetjük testileg, hanem csak szellemileg. Az embernek testi halálától : lélek független, mert örökké van és nem múlik el soha, noha az Ige szerint kétszer is meghal. A test csak mint az elhasznált ruha, letéteik, hogy visszakerüljön a földre, ahonnan vétetett.

Mi tehát az Ige szerint az élet és mi a halál?

Az élet: Isten, — és élete van mindennek, valaminek Isten aza- gából ad. (I. Mózes 2, 7.) „Köz- detben vala az Ige és az Ige Is- tennél vala és az az Ige Isten vala. Minden ezáltal teremtetett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Öbenne vala az Élet és az Élet az embereknek világossága.“ (Já- nos 1, 1—4.) „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet.“ (Ján. 14. 6.) Az élet tehát az embernek Is- tenről való értelme, világossága. Még az állatoknak is van ez az élet, mert öneik is van Istenről világosságuk. (Róm. 8, 19—22. és Jel. 5, 13.)

A halál: az Istentől való efor- dultság állapota. Az élet a vilá- gosság, a halál a szellemi sötét- ség. Könnyen érthető, hogy aki a szeretet Istentől, az egyedüli jó mennyei Atyától elfordul: az hátat fordított a világosságnak és a sötétségben van. A halál tehát szellemi értelemben nem elmúlás, hanem állapot; még pedig az Is- ten nélküli állapot, — szemben az étellel, mely az Isten előtt lélel állapota.

A kárhozat jelenti a halál ál- lapotát, melyben minden ember benne születik, mint Adám-Évá- tól vett örökségben, melyből egyedül a Jézusban való hit sza- badíthat meg. Az Ige erről ezt mondja: „Aki hisz benne (Jézus- ban), az el nem kárhozik, aki pedig nem hisz benne, máris el- kárhoztatott, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.“ (Ján. 3, 18.)

A kárhozat tehát nem lesz, ha- nem: *van,* — és mindenki benne van és benne marad, aki nem fogadja el Jézus szabadító Isten- nek. Jézus az ő legünnepélyesebb

beszédében, az ő főpapi imájában mondja: „Az pedig az örök élet, hogy egyedül téged ismerjenek el igaz Istennek és akit elbocsátot- tál, a Jézus Krisztust.“ (János 17, 3.)

Hol van a pokol? Amiképen az Úr Jézus azt mondja: „Isten orszá- gáról, hogy az nem itt a gy amott van, hanem az emberi szív- ben van: úgy az ördög országá- ról, a poklóról is azt mondat- juk, hogy az emberi szívben van.

De ha mindenképen egy helyet akarunk a pokolnak gondolni,

Az ördögnek helyet ne adjatok!

Efézus 4, 27.

Ezen evangéliumi szent ígét minden kereszténynek meg kellene tartani és engedelmeskedni Istennek, az ördögnek pedig ellene állani. (Jakab 4, 7.) Mert az ördög e világ istene. (II. Kor. 4, 4.) Megrontója a föld országainak. (Ézsás 14, 16—17.)

Az evangélium nélkül élő nép nem ismeri sem az Istent, sem az ördögöt. Azért adnak helyet oly könnyen a gonosz- ságnak. Az igazi evangéliumi hívők ismerik s ha megcsalja is őket az ördög, nem titkolják azt el, hanem úgy az Úr előtt, mint az emberek előtt lép- ten-nyomon panaszkodnak is erről.

Egy hívő cseléd sokat kesergett gaz- dája előtt, hogy az ördög nem hagyja őt békében. Egy vadászat alkalmával így szól hozzá gazdája: Hogyan lehet az, hogy engem nem háborgat a Sátán? Maga pedig hívő és állandóan üldözi. Ekkor fogolysereg repült fel. A vadász ráölt s egy fogoly holtan, a másik megebbezve esett a földre. Gyorsan küldi szolgáját a megbezett elfogásá- ra, ami meg is történt. A szolgálja adta meg az előbbi kérdésre a választ: Láttá a nagyságos úr, ami most tör- tént? Ez a válasz elhangzott kérdésére: A Sátán is ügyes vadász, ő is azok után küldi szolgáit, akiket megbezett, de nem ölheteti meg. A nagyságos úr egy halott madár, én pedig a megse- bített. En igitkezem megszabadulni, a nagyságos úr pedig nem. Azért önt nem háborgatja, engem pedig üldöz, mert fogságba akar ejteni.

Ellenségeink taktikáját megismerni fél győzelmet jelent. A hívő szolgál- merte az ördögöt. Testvérem, te ismered-e már?

E. W. Mihók.

akkor ez a hely nem lehet más, mint a föld, melyet Isten megát- kozott, mikor az ember a bűnbé esett. (I. Móz. 3, 17.) A föld az a pokoli hely, ahol az ördög és bűn megvetette a lábát és ural- kodik. Jézus maga nevezi : az ördögöt a világ fejedelmének. Le- het-e pokolbéli hely a földnél, ahol csak Jézus tudott a bűn és az ördög fölött diadalmaskodni és ezt is csak szenvedteljes pálya- futás után, a golgothai kínhalál- lal tudta kivívni? Ahol az ó'latok nagy része a más állatok gyilkol- lásából él és az embernek is ren- des dolga lett az emberölés, sőt ezt sokszor istentiszteletnek is teszi.

E földön a meg nem tért em- ber a halálnak állapotában van, mely lelki állapot csak gyötrel- mes lehet. Amde e világ feje- delme, a hazugság atyja az ő szolgáló által megcsalja az embert. Alkohol, világi és testi élvezet, szerelem, istentagadás és a gon- szoszágnak sok egyéb eszközével megcsalja és megvakítja, hogy hacsak lehet, Istennek ébresztő szavát visszautasítsa és a máso- dik halálba, a végleges romlásba vezesse.

Amikor az ember az első enge- detlenségébe esett, Isten azonnal kiűzte az Édenből és megátkozta a földet. Isten tehát azonnal félt sőt az Ige még ennél is hamarabb, mert amint elkövette a tettet, el- rejtőzött Isten elől, ami nem más, mint a halál és kárhozat állapota. A kígyónak hazug volta is azon- nal behizonyosodott. Az emberi szívbe beköltözött a pokol, a ha- lál állapota, ami ugyanaz. A pok- ol és halál ugyanaz és egyszerre lesz vége is. (Jel. 20, 14.)

Az embertől is, mikor újjá- születik, egyszerre távozik a ha- lál, a kárhozat és a pokol. — A halál is állapot, a pokol is állapot: lelkiállapot.

A kénkövel égő tó az előbbiek folytán szintén nem egyéb lelki- állapotnál, mely azáltal különbö- zik a pokoltól, hogy míg a pokol állapotából lehet szabadulni, ad- dig a kénkövel égő tó állapotából többé nem. A beléje kerültek kí- noztatnak éjjel-nappal, örökkön- örökké.

A második halál a kénkövel égő tóban való állapot: beőre sincs szabadulás többé soha, és azáltal különbözik az első haláltól, hogy míg abból lehet megterni, megszabadulni. Életre kelni, de a második halálból: soha többé. „Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosítottak, megízlelvén a mennyei ajándékok és részeseivé lettek a Szentléleknek, és megízlelték az Istennek jóbeszédét és a jövődő világnak erőit, és elesetek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint

jó Istennek, mint mennyei Atyának tanítása, nevelése és intése — teljes szelídséggel, alázattal, hűséggel és kegyelemmel —, hogy az ember egészen olyan legyen, mint ő. Isten nem haragvó és bosszúálló, hanem igazságos és éppen ezért mindenki önmagában, az ő keblében veszi fizetését annak, ahogyan engedett (vagy nem engedett) Istennek.

Kell-e valakinek nagyobb öröm, mint Isten szeretete és hatalmának dicsősége fényében örökké élni? És kell-e valakinek

mitsem használ, mert a léleknek elmúlása nincs.

A legnagyobb testi fájdalmat az égő kénkö okozza. Ezt mindenki tudja, akinek valamikor csak egy lepattant égő vufafey is esett a kezére. Most képzeljük el azt a kínt, ha valaki teljesen beleesik egy égő kénkötőba! — Bizonnyos, hogy a test azonnal meghalna; ámde a lélek nem múlik el soha és ilyen nagy fájdalommal kínozza az önvád éjjel-nappal, örökkön-örökké.

*

Bárki légy, ha senki mást nem szeretsz is, csak éppen magadat; — de még ha magadat sem szereted is, csak éppen kínlódní nem akarsz örökké; — jőjj és téj meg Isten szerető atyai karjaiba. aki már régen vár!

Bűneid, ha bántnak téged.
Ördög, világ küzd veled;
Félelemmel teljes szíved
Irgalomért küzdve esd:
Akkor jőjj a Golgotára,
Hittel nézz az Urra fell!
Várjad ötet — s nemsokára
Érezed, hogy nem hagy el.

(Mennyei Hangok, 54.) id. Gábos Gy.

Miskolci és környéki fehérruhások.

akik önmaguknak az Istennek ama Fiát és meggyalázzák Őt.“ (Zsid. 6, 4—6.)

A pokol, a kárhozát, a halál, a kénkövel égő tó és a második halál: Isten fizetése az engedetlenségért, mindenkinek saját magába, az ő szívébe. „Ime az felaratótt énfelőlem; el nem hallgatom, hanem megfizetem azt, és az ő kebelükbe fizetem meg azt. Imé az én szolgálóm vígadnak az ő szíviük gyönyörűsegeiben, de ti kiáltoztok a ti szíveteknek fájdalmai miatt és a ti lelketeknek keserűsége miatt jaggattok... És hagyjátok a ti neveteket átokra az én választottaimnak és megöl titeket az Úr és az ő szolgáit másnéven nevezi.“ (Ésaiás 65, 6., 14—16.)

*

Isten ígéje a szerető és egyedül!

nagyobb kínt és gyötrelmet, mint ezektől örökre távol lenni, csupán azért, mert engedetlen volt?

Már e földi életében tapasztalhatja az ember, hogy a test nem bírja el az erős örömet: belepusztul. Úgyszintén nem bírja el a test az erős fájdalmat és gyötrelmet sem. Ahogyan az emberi test nem bírná ki azt a borzszó gyötrelmet és kínt sem, mely azoknak jut, akik az ítéletkor kikeresztetnek az istenfiak dicsőségéből az engedetlenség miatt. Nincsen fájdalmasabb az önvád lelki kínjánál. Már itt lehet hallani példákat arról, hogy nagy testi fájdalmakat okoznak maguknak egyesek csak azért, hogy a lelki kínokat ne érezzék olyan nagyon. A lelki fájdalmak és kínoak elői sokan a testi halálba menekülnek; — ámde tudjuk, hogy ez

Jób és barátai.

Tudjuk, hogy Jób annyira kedves volt Istennek, hogy dícselkedett vele az ő angyalai előtt. (Jób 1, 8; 2, 3.) Ezért nekünk is tetszik Jób és kívánatos példája mindazoknak, akik szintén főrek-szenek Istennek kedvesek lenni.

Ámde amennyire kedves Jób, annyira nem kedvesek sem Istennek, sem nekünk az ő barátai. Borzongva olvassuk az ő keneteljes beszédüket, ahogy az ígével mint ostonnal verik Jóbót, a súlyos próbában szenvedőt és gyakorlatát Isten büntetésének magyarázzák.

Milyen gyötrelmes volt az Jób-nak, mennyire próbára tette a türelmét és hitét! — A roskadásig megrakottra még jobban ránehedtek azok, akiknek a terhet könnyíteni kellett volna.

Isten gyermekeit éppen a hívő testvérek bántalmazzák és szenvedtetik a legérzékenyebben. — Testvéreink, nem kellene ennek

Szentségtelenségek.

Máté 18.

Meg kell tanulnunk, hogy *szentül* bánjunk a mások szentségtelenségeivel. Mint papi nemzetségeknek, ezeket a szentélybe kell vinnünk, nem pedig kifelé a táborba, ahol rendszerint az *egy* bűn megsokasodik és sokan beszennyezik magukat vele. (Zsidók 12, 14—15.) Olyan az, mint Éva felkínált gyümölcse, melynek élvezése után ott marad az élvező ajkán a fanyar keserűség. Ha egy zsidó pap

iggy lenni! — Egészen bizonyos, hogy a szerető testvér nem kárhozzát. Ha ezt tesszük, azzal csak a saját szívünk tisztátalanságát és keménységét mutatjuk. Senki sem mondhatja azt, hogy az Úrtól vette azt a látást vagy kijelentést, mellyel fájdalmat okoz testvéreink, hacsak nem tud ellene bűnt bizonyítani.

Vessük ki tehát a kegyesnek látszó gonosz indulatokat a szívől. Ezekkel öllünk és azt hisszük, istentiszteletet cselekszünk. Jób barátai is azt hitték, de Isten megmutatta tévedésüket.

„A szerető nem cselekszik álnokul... nem gondol gonoszt... mindeneket elfedez, mindeneket elhiszen, mindeneket remél, mindeneket eltűr.” (I. Kor. 19. rész.) Isten, aki ezt tanítja, nem ad nekünk sem olyan kijelentést, sem olyan látást, mellyel megháborítjuk testvérünket.

Ha akár a legszebb igével is megbotránkoztatjuk testvérünket, akkor miránk ez az ige vonatkozik: „Szükséges, hogy botránkokozások legyenek, de jaj annak, aki által esnek.” (Lukács 17, 12—2.) Jób barátai is ezt tették és jaj lett volna nekik, ha Jób nem könyörög értük. — Isten botránkoztató eszköze a Sátán, és akik Isten gyermekeit botránkoztatják, bántják, azok az ördög eszközei, ha akármilyen hívők is.

Ne imádkozunk olyanokért, akiket nem szeretünk. Az Úr nem hallgat meg képmutató beszédet. Ne csodálkozunk, ha imánk nem segít, nem szabadít. Ne legyünk képmutatók, ne higgyük azt, hogy az Úr nem veszi észre. Ha pedig szeretnők, hogy imánk segítsen valakin, akkor előbb mi magunk is tegyünk meg mindent az illetőért, és amennyire mi segítünk rajta tehetségünk szerint, annyira lesz neki hasznos a mi imánk is. Utálja az Isten azt a képmutatót, aki így szól annak a testvérenek, akit segítenie kellene: „Majd imádkozom érted!” (Jakab 2, 13—18.)

Ha ezeket jól megjegyezzük és cselekszük Isten akaratát, akkor nem lesznek imáink, amelyeket az Úr meg nem hallgatna. „...Akkor könyörögsz és az Úr meg-

hallgat; kiáltasz és azt mondja: Imhoh vagyok! Ha a terhet elvetté közüled... és az álnok szö-lás.” (Ésaiás 58, 9.)

Isten minden gyarlóságot elfedez és nem gerjed hamar haragra, mert jól ismeri gyarló voltunkat; de a képmutatást lelkéből utálja. Jézus, a szelíd és alázatos, teljes haraggal kárhóztatta a farizeusokat és frástudókat, vagyis a képmutató hívőket.

Ki állíthatja, hogy Jób barátai Isten indításából szölták az igé-

Tápiószőllyi jelenet.

ket Jób ellen? Ezek tudott isteni igazságok voltak ugyan, de az ő sötét szívükkal az igaznak gyöt-résére használták a gonosztól való indulattal. Ha Isten indította volna őket, vajjon ő kárhóztaita volna-e a barátokat?

Vigyázzunk az Igével, mert az kétélű éles tör, a borotvánál is veszedelmesebb. Jó munkát azzal csak avatott kézzel, tiszta szívvel végzünk, amiképen a borotva is hasznos eszköz, de csak avatott és jóindulatú kézben. — Rosszindulatú szájból jövő ige öl. — Tisztítsuk meg szívünket, adjunk helyet benne a szeretetnek, jóindulatnak; akkor az Ige hálaáldást és áldást szerez. — Menjen ki a keménység a szívől, mert ahol a talaj kemény vagy köves, ott gyümölcs nem lesz!

(id. Gábos.)

atyafiának bűnét kivitte volna a táborba, ahelyett, hogy a szentélybe vitte volna, megkövezték volna, mert halálra méltó vétkek követett el.

Ha atyádfia veled szemben vétkezett, akkor ne hallgasd el vele szemben s másoknak ne mondd el, intsd meg atyádfiát s ha hallgat rád, megnyerted őt, — másoknak pedig ne mondd el. (III. Mózes 19, 16—17.) Ha pedig mással közösen látod meg egy harmadik hibáját, úgy legyetek *eggyé* az érte való imádkozásban és ismét csak a szentélybe vigyéd. Eggyé lettél-e már testvéreddel az ügyben?... Ez papi viselkedés!

Az itt használt hasonlat bizonyítja, hogy a „megbocsájtást” nemcsak „elvezíthetjük”, de el is *veheti* Isten abban az esetben,

ha mi *engesztelhetetlenek* maradunk. E haszontalan szolgálata megbocsátást nyert az ő nagy adósságára vonatkozóan, de mert kegyetlen volt az ő szolgatársával, az egész terhet ismét rá rakta az ő Ura az utolsó fillérig. Így kerülnek sokan lelki depresszió alá s lelki homály veszi körül őket és nem tudják, hogy miért. Ez a fejezet megadja a félre nem érthető magyarázatot.

Tudod kikkel szemben oldja fel a közösséget Isten? ... Emberekkel, kik *engesztelhetetlenek*. Máté 5, 24-ben olyan embereket látunk, kiket Isten elküld magától, kiknek azt mondja: *Menj el!* Nem élvezhetjük Isten közösségét akkor, ha testvéreinkkel való közösségünket a bűn megzavarja.

Tudod hogyan lesz sivataggá az életet? Gyümölcstelen száraz sivataggá? Ha erőszakot teszünk atyánkfiaira. Ha meg akarod ezt érteni, olvasd el Joel 3, 19-et.

Tudod, hogy kiket nevez Isten „Istent-felejtők”-nek? Hallgass csak mit mond az Úr az 50. zsolnár 19—22. verseiben: „A szádát gonoszságra tátod és a nyelved csalárdságot sző. Leülész és felebarátodra csalárdságot beszélsz, anyád fiát is megszidalmazod. Ezeket teszed és én *hallgassak?* Azt gondolod olyan vagyok, mint te? Megfeddelek téged és elédbe sorozom azokat. Értsétek meg ezeket, ti *Istent-felejtők*...”

Tudod, hogyan lehet nevezkedni? Elelvashatod Ézsaiás 58, 6—9-et. Pál azt mondja, hogy oda ne adjuk a mi testünk tagjait „a hamisságnak fegyvereiül”. A te szemeid, a te füled, a te nyelved legyenek Isten *fegyverei*, melyek meghódítják e világot az Ő országára számára. Ne adjuk oda ezeket az ellenség kezébe *fegyverként* Isten országának megrontására.

(Németből szabadon áttültette:
Forster.)

Sajnáljuk, de lapunk jelenlegi számán nem tudtuk 24 oldal terjedelemben kiadni, mint terveztük, mert sok előfizető az utófizetők sorába lépett. Ez alkalmat megragadva, kérjük testvéreinket, hogy a hátralevő tartozásokat beküldeni szíveskedjenek.

Bizonyságtételek

Kereszttség a Lélek által.

Szeretett kedves testvéreim az Úr Jézusban! El nem mulaszthatom bizonyságtételem, mert méltó az Úr, hogy magasztalassék az ő szent neve megváltottai által.

1925-ben az adventistáknál vettem vízkeresztiséget Sarkadon és örömmel léptem az Úr útjára. Később azonban valami hiányt tapasztaltam lelkemben, de az Úr megvilágosított, dicsőség az Ő szent nevének, ki a múlt év október hó 25-én megengedte, hogy a pünkösdi gyülekezetnek tagja lehettem és e hó 14-én az Úr megkeresztelt az Ő drága Szentlékével. Hála és dicsőség térjen az Úr szent nevére. Halleluja!

Berke Lajosné.

Kiemelt a mocsárból.

Két éve annak, hogy az Úr csodálatos kegyelme kiemelt súlyos betegségyeimből, epekő és gyomorsúlyedésből.

Bár régen volt már, hogy meggyógyultam, a bizonyságtételem azonban szándékosan halasztottam ez időre, hogy bizonyságot tehessek arról, hogy gyógyulásom teljes tökéletességgel megtörtént s azóta fájdalomaim nyomtalanul eltűntek.

Dicsőség legyen a mi drága Istenünknek, hogy megismertette magát énvelem is. Megszabadított sok bűneimről és megtanított bízni, imádkozni és hinni Őbenne. Örömmel dicsóítem és magasztalom az én Megváltómat, ki imámat és testvéreim imáját meghallgatta s most teljes egészségnek örvendhetek. Ezért is kérlek, kedves testvéreim, kik e sorokat olvassátok, hogy legyen mindenkor bízodalmatok e dicső Orvoshoz, aki megsegít és meggyógyít és nem utasít el senkit sem, aki bizodalommal jön hozzá. Dicsőség Urunknak mindörökké.

Földváraski Pálné, Pilis.

Új szívét adott.

„Áldjad én lelkem az Urat és el ne feledkezzél semmi jótéteim-

nyeiről.” Nagy jót tett velem az Úr, midőn megszabadított súlyos szívhajomból. Dicsőség néki örökké! Volt idő, midőn három orvos is kezelte és az enyhítésnél egyéb eredményt nem tudtak elérni. Hat éví kísérletezés után arra a megállapításra jutottak, hogy új szívet nem tudnak adni. Történt azután, hogy megismerkedtem a pünkösdi testvérekkel és rajtuk keresztül Jézus Krisztussal, kiben felfaláltam a szenvedők csodálatos orvosát. Megpróbáltam Ő segítségül hívni, hogy az én nyomoromon is enyhítsen, de a kétély erőt vett rajtam. Egyszer a sok szenvedések között három nővérem látogatott meg, ami nagy örömet töltött beteg szívembe. Leborultunk imádkozni; buzgón kiáltottam az Úrhoz és csoda történt: szívem táján egy eddig ismeretlen érzést tapasztaltam, hirtelen nagy melegség árasztott el és beteltem örömmel. Áldott legyen az Úr, ki e pillanathban azonnal meggyógyított és meg is keresztelt Szentlélekkel. Halleluja!

Drága testvéreim, imádkozzatok értem, hogy mindvégig állhatatos maradhassak és élhessek az Úr neve dicsőségére.

Szabó Elekéné, Tápíószele

A hajban segít ő.

Mielőtt megismertem volna az Úr Jézust, igen súlyos beteg voltam. Gyakran elfogott a reuma és amellet gyomorsúlyedés és vesebajom is volt.

Sokat könyörögtem az Úrnak: Jézusom, ha meggyógyítasz engem, én bizonyságot teszek rólad mindenfelé. Az Úr meggyógyított, de én kötelességeimről megfeledkeztem, elmulasztva a fogadásokat. Az Úr keze azonban reám nehezedett, úgy hogy alig-alig birtam elviselni. Lelkemben megkeseredve kiáltottam irgalomért és meghallgattattam. Halleluja! Most tehát sietek bizonyságot tenni ez úton is és vágyom dicsóítani az én drága megmentőmet mindörökké. Testvéreim, imádkozzatok értelem!

Rabi Józsefné, Tápíószentmárton.

Nyilatkozat.

„Boldogok a békeségre igyekezők, mert ők az Isten fiainak mondatnak.“ (Máté 5, 9.)

Szeretlet, Krisztus vérén megváltott testvéreim!

A szövetségből való kilépésem alkalmával az akkori meglátásom szerint a legjobb elgondolás vezetett, amit később mégis meg kellett bánnom. Szomorúan kellett tapasztalni kilépésem számos következményeit, az egymás elleni támadás gonosz betegségét, mit igyekszünk a saját igazságunk keresésével táplálni.

Béltáva ezen dolgok helytelenségét, a fenti ígére hivatkozva megkértém mind azokat, kiket kilépésem alkalmával, vagy utána beszéddel, avagy eljárásommal megsértettem, bocsásassanak meg. Fogadjátok felétek nyújtott testvéri jobbot.

Imádkozunk azokért, kik még nem jöttek velünk, hogy az Úr tegye az ő népét mindenütt eggyé és tegyen vigyázóbbá a hasonló esetek elkerülése végett.

Urunk áldását kívánom reátok, vagyok őszinte atyafiúi szeretettel.

Sárkány Ernő.

Meghallgattatott.

Egy összejövetelünk alkalmával történt, hogy az istentisztelet közben bejött három fiatal leány, kik nagyon könnyelmű magatartást tanusítottak. Közülük egy feltűnő módon eltűnt az imádkozás alatt Nékem gyanus volt távozása, mert egy közelében lévő ernyő, amit még ima előtt ott láttam, már nem volt azon a helyen. Az istentisztelet után egy vendégtestvérnőm tényleg ijedten panaszkolja, hogy az ernyőt, mit ez alkalomra kölcsön kapott, ellopták. Igazán fájt és szégyeltem, hogy egy vendég közöttünk így jár. Vigasztalni próbáltam e szavakkal: Istennek van hatalma visszajuttatni azt az ernyőt. A következő istentisztelet előtt leborultam az Úr lábához és kértem, töltsé vissza az ernyőt valami módon. Még térdeltem voltam, midőn egy idősebb nő jött be és hozta az ernyőt. Bocsánatot kért leánya ballépéséért, majd sieve elávoztott. Mély hálával köszöntem meg Istennek, hogy a lehetetlennek látszó dolgot elintézte és ezen szegénységben lévő testvérnőt megóvta attól, hogy nehez keresetét az ernyő megtérítésére adja. Legyen dicsőítve az Úr neve örökké.

Sárkány Győző.

Alázatosság.

(Második közlemény.)

„Az embernek pedig monda: Imé az Urnak félelme a te bölcseség és a te értelmed a gonosztól való elszakadás.“

(Jób 28, 28.)

Ki ne akarna bölcs és értelmes lenni, mikor az minden vagyonnál többet ér? Különösen úgy, hogy azzal a mindenható Isten előtt is megálljon. A fenti ígében Isten maga mondja meg, hogy miben áll a bölcsesség és értelem, mely megáll Ő előtt.

Az Urat félni magyarázat nélkül is tudhatjuk, ha nem is értjük talán azonnal, hogy mimódon vagyunk azáltal bölcssek. De az értelemre jutás már nehezebb, mert ahhoz előbb azt kell tudni, hogy mit nevez Isten gonosznak, hogy azt kerülhessük. A gonoszt felismeri nem könnyű, mert az ördög, a régi kígyó ügyesen el tudja azt leplezni. De akik Istennek akarnak tetszeni és neki engedelmeskedni, azokat Isten Szelleme elvezérli minden igazságra. (Ján. 16, 13.) „Aki az én parancsolataimat tudja és megtartja, az szeret engem... és magamat megjelentem annak.“ (János 14, 21.)

Mi a gonoszság, miben rejlik az? Hol van annak a magja, annak a magnak gonosz csírája? A gonoszság csírája az a hit, hogy büntetlenül lehet valamit Isten akaratá ellenére cselekedni. Ha azt hisszük, hogy azzal, amink van, büntetlenül azt tehetjük, amit akarunk. Ez a gonoszság forrása. Ebből ered a bűn.

A Duna hatalmas folyam, de mégis csak egy kis forrásból ered. Az elfolyó kis erecskébe haladás közben jobbról is, balról is beleömlenek folyóvizek, melyekkel az végül hatalmas folyamomá dagad; de azért a neve Duna marad. Éppen így a gonoszság is csak egy felfuvalkodott gondolatból származik, melyhez társulhat jobbról-balról mindenféle egyéb, néha nagyon sok jó is, de Isten előtt gonosz az egész.

Akarsz Isten előtt feddhetetlen és igaz lenni, vagyis bölcs és értelmes? — Légy alázatos, a leg-

kisebb csírája sem legyen benned a gonosznak.

Itt mutatkozik meg, hogy a gonoszság nem más, mint értelemhiány. Gonosz és értelmetlen tehát, aki hisz Istenben és nem féli őt, hanem úgy gondolkodik, hogy a legkisebbet is cselekedheti büntetlenül. — Ezért szól így az Úr szava: „Az Urnak félelme a te bölcseség és a gonosztól való elszakadás a te értelmed.“ Nemde teljes alázatosságra kényszerít ez?

Lehet-e jó tanító az, aki maga sem értelmes? Teremhet-e a gonosz fa jó gyümölcsöt? Ha nem alázta meg magát valaki, tud-e elszakadni a felfuvalkodástól, ami a gonoszság csírája? Aki nem alázatos, vajon nem a benne rejtőző és élő gonosz csíra miatt nem tud-e alázatossá lenni?

Mi tehát Isten akaratá, hogy azt és ne mást cselekedjünk; hogy ne gonosznak, hanem értelmesnek lásson minket? — Istennek az az akaratá, hogy *mindennel*, amit adott, teljes odaadással jót cselekedjünk, mert arra kaptuk, hogy azzal neki gyümölcsözünk. (Máté 25, 14—30.) Aki tudna jót tenni és nem teszi, az bűnös. (Jak. 14, 17.) „Amely szolga tudta az ő Urának akaratát és magát ahhoz nem készítette és annak akaratá szerint nein cselekedett, sokkal büntetettik meg.“ (Lukács 12, 47.)

Nem mondhat senki semmit a magának úgy, hogy azzal azt tehetné, ami neki tetszik, mert minden Istené, mi magunkkal egyetemben. Mindenki annyira értelmes, amennyire a jót teszi, és annyira bölcs, amennyire Isten eme akaratát féli — vagyis alázatos; mert akiben önzés van, hogyan tudna jót tenni? A gonosz nem tud jó lenni, a rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt, Isten nem csúfolthatik meg.

Kicsoda állíthatja magáról, hogy tökéletes és hogy mentes a felfuvalkodástól? Ezért, hogy ne ítéltsünk, ítéljük meg mi önmagunkat (I. Kor. 11, 31.) és tuszkodjunk azok ellen, akik szívünket tisztátalanítják. De nem-

csak a saját üdvünkért, hanem a szolgálatért is, hogy gyümölcsünk férjes és fertőzött ne legyen. — Ha megalázzuk magunkat, az Úr kegyelmet ad; a nagy veszeléből ez szabadít meg. (Jak. 4, 6.) Az alázatosság szerzi meg a kegyelmet és az áldást nekünk. „Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mibennünk: magunkat csaljuk meg és igazság mibennünk nincsen. Ha megvalljuk, hű és igaz az Isten, hogy megbocsássa nekünk a mi bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkezünk, hazugá teszszük ötet és az ő beszéde nincsen bennünk.” (I. János 1, 8—10.)

A szentségre való törekvésünk ne külsőleges legyen, az alázatosság sem, mert az úgy hat, mint az álarc. A külső szentséget erősen ostorozza az Úr. Ő maga is evett-ivott, húst, bort és ha nem látták volna csodáit, még többen botránkoztak volna meg rajta. (Máté 11, 6—19.)

A mi hívő voltunk is erőltetett; több szentséget, alázatosságot akar mutatni, mint amennyi van. Kívül van, de belül nincs, vagy sokkal kevesebb, mint mutatjuk. Ezért, ha a gonosz megkísért minket, azonnal leesik az álarc, meglátszik a belső rúttság és káromolhatik miattunk a szép hívő név és Jézus neve.

Ki mondhatja, hogy tökéletes? Ha pedig nem az, akkor alázta meg magát, hogy kegyelmet kapjon és a képmutatók sorára ne jusson. — Tudjuk, hogy

gyarlóságunk miatt naponta megcsúszunk; ezt Jézus is tudja és ő ezért lett szószólónk a mennyben: — de honnan veszzük kegyelmet azokra a gonoszságokra, melyeket *szándékosan* teszünk? Ezért félelemmel és rettegéssel vigyünk véghez az üdvösségünk útját.

Minden gonoszság csirája a fel-fuvalkodás, az önzés, a saját akaratunk erőszakolása. És mindez az alázatosság hiánya miatt van. Távozzunk a gonosztól és engedjünk Jézusnak. Embereknek lehetetlen, de minden lehetséges ő vele. (Máté 19, 26.) Minek erőlködsz, megelőzni akarván Jézust? Talán azért, hogy látván a te dicsőségedet, majd ő kövessen téged és dicsőítsen téged? — Nem veszed-e észre, hogy ez az indulat a gonosztól van és megcsalt a te értelmelenséged? — Tanulj Jézustól, légy alázatos. — Láthatod, hogy ő semmit sem erőlködtt és mégis dicsőséggel elvégezte azt, amit nem végezhetett el senki más, sem égen, sem földön. (Jel. 5, 1—6.) (id. G.)

„ÉJFÉLKOR“ címmel saját kiadásunkban, németből fordított új traktátus jelent meg. Akit csak kicsit is érdekel a küszöbön álló elragadtatás kérdése, szükséges, hogy elolvassa és másoknak is tovább adja e gazdag tartalmú füzetecskét. Ára darabonként 6 fillér. — Megrendelhető „Szeretet Iratterjesztő Misszió“-nál, Pestszentpéter-széket, Bem-u. 1. sz. Cégt. Sárkány Győző.

Missziói hírek

Pünkösdi Ifjúság című mellékletünk valószerűleg mindenki számára meglepetést okoz. Új forrás fakadt, mely még csak szivárog, de remény van arra, hogy idővel vastag sugárban ömlik majd belőle az a víz, amelyre szükség van a hívő ifjúságnak.

Tenni kész, reménykedő budapesti ifjak addig töprengtek és imádkoztak, amíg egyszer kifort tervvel lepték meg az „Apostoli Hit“ szerkesztéségi irodáját: Ifjúsági lapot szeretnének kiadni, hogy azon keresztül kapcsolatot teremtsünk az országban levő többi olyan ifjakkal és leányokkal, akik szeretnek dolgozni az Isten országában. Pénzünk nincs, de hitünk van és így joggal tápláljuk magunkat azzal a reménnyel, hogy a szükséges pénz is meglesz a tervünk kiviteléhez.

Ilyen szép szándék elől nem lehetett elzárkózni, hanem örömmel nyújtottunk kezét az ifjú harcosoknak és módot kerestünk arra, hogy az első szám megjelenhessen. Ezekután csak sorakozni kell az elhívott ifjú seregnek a kibontott zászló alá, hogy a Nagy Vezér, Jézus parancsait oszlogathassa.

Nekünk is meggyőződésünk a bűn elleni nemes harc megindítása mert sok ifjú és leány bukkik el az életben anélkül, hogy valamit is hallott volna Jézus mentő kegyelméről. Kötelességünknek érezzük támogatni ifjúságunkat küzdelmes munkájukban, de elvárjuk, hogy mellénk áll az ország egész hívő ifjú táborá és a szent cél érdekében áldozati ajándékát leteszi az Úrnak épített oltáron. *Öszlött ifjú.*

Bemerítés Debrecenben. Istenünk kegyelme és segítsége folytán május hó-

PÜNKÖSDI JELENTÉS.

Egy szép új mozgalom indult meg hazánkba! Mely oly különösen hat és bűnrel telt világra. Beszélnek, csatáznak hitről az emberek, Megvállónk vérében nyugalmat keresnek.

Azt mondják, hogy ez új, pedig ez már régi, Mert Lelkével Isten népet rég vezérel.

Kedves Barátaim, figyeljétek ide, Hadd mondjam el, mit tett velem is az ige!

Felkellett, szólt hozzám, menjek el egy helyre, S olt meghallom mit vár tőlem Isten lelke. Gondolkodva elmentem a hívő imaházba, De borzongtam, mikor rákezdtek imára.

Egy kedves bácsi aztán felállt a szószékre, De amikor beszélt, rosszul lettem tőle!

Igaz, sokan mondták, hogy nagyon vigyázzak, Mert ezek a népek igen szuggérálnak.

No, de most már mindegy, ámulatban vagyok, Látom mily boldogok, s az arcuk hogy ragyog! Olyanok minden, mint mennyei lények, Beszélnek, csvegnek, s éppen énám nézlek!

Rebesgetek, suttogják: jól megjárt, jól megjárt, Mert e bűnös lélek Jézusára talált! Kezdtém gondolkodni, mi lesz most már velem, Közben boldogsággal én is megtöltettem!

Utoljára pedig eltörtött a nyelvem, S beszélek idegen, érthetetlen nyelven.

H. M.

ban alkalom nyílt arra, hogy Debrecen vidékén lakó testvéreimet meglátogathattam s velők néhány boldog órát eltölthettem. Jól esik nekünk egy-egy ilyen találkozásban részesülni. Találkozni azokkal, akiket szeretünk s akikkel már sok boldog órát töltöttünk együtt az Úr lábainál. Ezen utam alkalmával meglátogattam a Hajduhadházi, Sámson, Konyár, Gáborján és debreceni gyülekezeteket. Utóbbi helyen, hol a bemerítés is történt, volt néhány kedves lélek, akik már régebb idő óta vágyakoztak felvenni Jézus Krisztus példája szerint a vízkeresztséget. Ottlétem ideje kedvező alkalom volt ezen munka elvégzésére.

A bemerítés május hó 10-én történt egy újonnan bérelt helyiségben, melynek megnyitási ünnepélye is e alkalommal volt. Hatan merítkeztek alá, 1 férfi és 5 nő, kik közül 5 debreceni, 1 pedig hajduhadházi lakos. Az Úr áldja meg az újszülötteket egy igazi, Krisztusban gyümölcsöző élettel. De áldja meg ezen a vidéken az ő kicsiny, küzdő népét is, hogy a földi nehéz harcok után biztos révbe evezzenek velünk együtt a mennyei dicső Kánaánba. Ámen.

Alámerítés Miskolcon. Örömnappja volt kis gyülekezetünknek július 1-én, pünkösd második napján, amikor 14 kedves lélek öltözött fehér ruhába s állt a jelenlevő hallgatóság elé, bizonyosságot téve arról, miszerint ők Jézus Krisztus követői kívánnak lenni. Ezen elhatározásukat megpecsételik azáltal, hogy követik őt a hullámsírba is.

A jelenlevőkhöz alulírott szóltt Máte ev. 26. rész utolsó versei alapján. Igyekszvén mindenki figyelmét felhívni Krisztus ezen eltávozása előtti szavaira, mint egy végrendeletre, melynek eseklevése nélkül az örökség nem nyerhető el. Majd a fehérruhásokhoz intézte szavait, intvén őket komoly megfontolásra és meggondolásra, nehogy ezen tettüket később megbánva, szegény hozzanak Megváltójuk nevére és az ő népére.

Háromszorosan igen felülettük után, melyet alulírott kérdéseire tettek s melyben biztosították a jelenlevőket afelől, hogy nem rábeszélés, nem kényszer, hanem érdek jelenlegi tettük, hanem öszinte meggyőződés és szilárd elhatározás Krisztus követésére, hitük tanúbizonyosságtétele után alámerítette őket a hullámsírba.

A Bemerítettek közül 4 férfi és 10 nő, kik közül 6 miskolci, 2 bánfalvai, 2

bántapolcsányi, 2 sajkózánczi, 2 szirma-besenyői, 1 sajoárnóti lakos.

Urunk áldását kívánjuk úgy az új tagokra, mint mindazokra, akik ezen sorokat olvassák. Tegyen ő bennünket hűségessékké, őrizze meg mind testünktől, mind lelkiünktől romolhatatlanságban, az ő dicső eljövetele napjára. Ámen.

Sárkány Ernő, Miskolc.
Miskolc és környékén lévő gyülekezetek áldásos konferenciának voltak részesei aug. 7—9-ig. Az együttléttel alatt Kalincsak, Andruskó, Bernhardt, Sárkány Győző és Sárkány Ernő testvérek szorgáltak az Úr drága igéjéből. Elmél-

pest, Gerjen; sőt még Amerika is képviselve voltak.

Fehérruhásaink bemerítése három napig tartott — persze kicsiny adagokban —; az ünnep előtti napon, 2 másnap 10, a következő napon pedig 1. mindhárom Kalincsak tv. végezte.

Az ünnepi délelőttön ugyancsak ő tartott beszédet az újjászületés lényegéről. Közös ebédünk dús volt úgy vendégekben, mint Urunk gondviselésében.

Délutáni ünnepélyünk első igehirdetője Vida Bálint tv., a tápiószentmártoni gyül. vezetője, Isten Lelkétől nyert szavakkal örvendeztete a sok

Kép a debreceni alámerítkezőkről.

kedésünk főtárgya a megszentelődés volt, mely gazdagon nyert kimerítést a mi Istenünk hozzánk való kegyelméből. Tegye az Úr termővé a jelenváltak szívét, hogy az elhintett magvak nyomán mindenki életében a szent élet gazdagon gyümöcsözőn.

B. Gy.

Tápiószőlő. Gyülekezetünknek egy évtizedes történetében kiemelkedik az 1936-os év, viszont ebből Péter és Pál napja, mely alkalommal az Úr kicsiny tábortát ismét megszaporította.

E nap sikeres kimenetelért gyülekezetünk sokat kérte az Urat, Aki egyedül teheti a prédikációkat és minden Néki szóló munkánkat áldotta.

Tekintélyes számú vendégsereg köztölt ki ez alkalomra a sülyi homokban. Jöttek Tápiószéle, Halesz, Tápióbücske; Sápíóság; Uri; Isaszeg; Nagykáta; Sarkad misszióir állomásokról, de Buda-

jelenlevő szívét. Következett Mihók testvér előadása a következő bibliai textus nyomán: „*A bán zsoldja a halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet.*” Figyelem hallgatók szívéből feltört érzelmek eredményeképpen előkerültek a zsebkendők...

Utána fényképfelvétel kaptunk, melyet lapunk jelen száma közöl, majd az ünnep főszemélyiségeit, 10 fehérruhás Krisztus-katonát Kalincsak tv. — saját kérelmükre — vitézzé avatott, természetesen előzetes és alapos oktatás után.

Úrasztalához járultunk. Az Igét ekkor Szuics József tv. hirdette.

Zuhogott az eső. Vendégeink mégis hazaindultak, elmondani e kedves nap boldogító eseményeit; elmondani az élő Jézus csodolatos munkáját, kedves szavait, melyet juhajval közölt.

Új testvéreink némelyikét betegség

látszott visszatartani az alámerítéstől, de a kérdéses napra egy kivételével felépültek és az sem maradt egy napnál tovább „szarazon”, mert kedden — a harmadik bemerítési alkalommal — egymaga állt a medence partjára... A „Bemerítő János” ekkora elrobogott, de eltörtöt a motor tengelye és kénytelen volt visszajönni, a bemerítést elvégezni, különben — mint szavaiból értettük — hajlandó lenne „minden-napos alámerítőnek” felcsapni.

A 8 süllyi alámerítetthez Üriből 3, Tápíóságról 1, Tápíószentmártonból 1 csatlakozott. Isten áldása reájuk! Ha imádkoztok, emlékeztetek meg róluink is. (Deák.)

Somogyvasas. Istenünk végtelen kegyelme újból megengedte, hogy szemléltől lelettünk 5 megmentett kedves lélek vízkeresztésének. A bemerítettek közül 1 férfi és 4 nő, pécsi lakosok. Keresztelünk aztért tartottuk Somogyvasas községben, mert a pécsi hatóság betiltotta összejöveteleinket. E keresztesség a legszenzáciosabb módon történt. A strandfürdőtulajdonos, kívül a fürdőt el célra kibéreltük, a városban kidoboltatta, hogy hívó keresztesség lesz az ő strandján és így alkalmunk nyílt egy nagy tömeg előtt bizonyosságot tenni Krisztusról. Az igehirdetést és az alámerítést alulról végezte.

Kedves testvéreim, kérlek titeket, imádkozzatok az üldözött pécsi gyülekezetért, hogy szerezzen az Úr itt is szabadságot népének. A fentekből láthatjátok, hogy az Úr nem hagyott el s az üldözés alatt már hét lélek nyert Szentlélek keresztiségét. Imádkozzatok az új csemeték nevedezéséért.

Mucsi Ferenc.

Tápíóság. Nagy részvét mellett tettük el gyülekezetünk egyik hű tagját, Kocsi Jánosné. Mintegy 500 főnyi gyászoló közönség előtt. Droba Márton evangélikus lelkész testvérünk Máté 24, 42. alapján és Deák József tv. János 5, 24. alapján hirdették az ígét.

Az Úr vigasztalja meg az özvegyen maradt férjet, gyermekeivel együtt. Gyülekezetünk veszteségét pedig pótolja ki Urunk mihamarabb. F.

Tápíószily. 1936 május hó 13-án a menházunkban lakó vándortársaink egyike, az Izsai bácsi, életének 78-ik éve után elérte földi pályájának végét. E 78 év utolsó 25 évét az Úrnak szentelve élte le.

Testvérünk boldogan és szenvedés nélkül vett búcsút e létből. Mielőtt el távozott, agynéhány perccel előbb még

kint járt az udvaron, majd belért szobájába, lefeküdt ágyára és csendesen, minden szó nélkül elutazott haza.

Pormaradványait 15-én d. e. 10 óra-kor adtuk vissza az anyaföldnek. Ez alkalommal Mende község evangélikus lelkésze és alulról hirdették az ígét a nagy számú jelenlevők előtt.

Urunk vigasztalja meg a hozzátartozókat, a viszonzatlás reményében.

Deák.

Reesk. Szomorú nap virradt egy reeski házra, melynek egyik szobájában Nikodémusz Mihály testvérünk élet-társa pihent, síró gyermekektől, zokogó férj-től körülzárva.

Sok-sok szenvedés után megkönyörült rajta az Úr és elvitte magához hűséges szolgálóleányát, aki éveken keresztül úgy a család, mint a község hűséges bizonyágtöveje volt; nemcsak szóval, de még inkább cselkedettel; úgy, mint illik egy igazi keresztény nőhöz, akirez néhány megmentett lélek bizonyágtétele fűződik... Nem csoda, hogy a környékből — az Úrnak más

néven nevezett akoljaiból is — sokan megjelentek egyszerű jelét adni a változatlan szeretetnek, másrészt bizonyosságát tenni a komoly keresztényi összetartásnak.

Budapest környékéről is voltak néhányan és szentani lehetünk egy anya nélkül maradt család mélyeséges gyászkefezésének; egyébként a nagy számú gyászkefezősnek, órákig tartó együttlétnék alatt, úgy a háznál, mint a gyönyörű fekvésű temető frissen ásolt hantjainál, énekekkel, imákkal lehetünk bizonyoságot a feltámadás és örök élet — jókat megjutalmazó, gonoszokat cselekedeteik szerint megítélő — Uráról.

Az ígét először alulról Zsolt, 84. szölte, majd Kalinesák tv. tett röviden bizonyosságot; a temetőben Sárkány Gyöző tv., a család lelki gondozója és barátja, János ev. 5, 25—29. felolvasásával hatalmas beszédet intézett a megjelentekhez. Kalinesák tv. Jelenés 14, 13. nyomán megárazón eszetele a krisztusi ítélet gyors bekövetkezéséért.

Olajhiány.

Az olaj igen fontos a mindennapi életben. Az olajhiánynak néha a legsúlyosabb következménye van. Az őt balga szűz nem nyert bebecsátást a lakodalmas házba, mer, olajhiányuk volt. Ki ne látott volna már olyan gépet, mely tökéletes volt a legkisebb alkatrészig s mégis olaj nélkül *hasznavehetetlen* maradt volna. Ki ne hallotta volna a kairói német követ ötnapos eltűnését sofförjével együtt. Az autó beletévedt a Szahara homokjába, miközben kifogyott a benzin és az olaj. Dacára annak, hogy a gépkocsi hibátlan volt minden alkatrészében, majdnem ott vesztek a pusztában, ha egy angol repülő meg nem találja őket. **Hiányozott!** az olaj. Ismertünk férfiakat, akik egyszerű képességekkel vannak felruházva, de semmi értékeset nem tudnak tenni az Úr országában érdekében, mert *olajhiányban* szenvednek. Egy kenetlen gépész hasonló, melyek mennek ugyan. de csikorognak, miközben a csapágyak forrókká lesznek s mindenkori örül, ha egyszer már megállnak. Mindannyian hallottunk ilyen prédikációit. Gyülekezetek

haszontalanokká válnak, hogy senki meg nem tér, mert kenetlenek. A gépezet tökéletes, minden vezeték kitűnő, de kenetlen, elajozatlan. Az ilyen gép önmagát rongálja s önmagának válik lassú gyilkosává. Irigykedés, patvarkodás, pártoskodás jön létre s ezáltal a világ számára megütőközést szolgál.

Vannak, ismerünk, sőt érintkezünk oly férfiakkal, akik minden igyekezetüket arra fordítják, hogy lámpásuk rendben legyen és tiszta legyen, de az olajról elfeledkeznek. Sajnos, de még a próféta Iskolákról is el kell mondanunk. Sok fáradsággal díszítik fel lámpásaikat, de keveset törődnek az olajkészlettel, ami — valljuk meg — mégis csak *födolog*, mert mit használ a díszes lámpás olaj nélkül?! Kifogást itt nem emelhet senki. Ha Pál az Efézusiaktól azt kérdezi: „Vettetek-e Szentléket, amikor hívókké tettetek?” (Csel. 19, 2.) s azt felelik, hogy „nem is tudtuk, hogy van Szentlélek”, — akkor mi ezt nem tehetjük. Velem együtt *te* is tudod, hogy van Szentlélek; mi csak arra válszolhatunk, hogy *vettünk-e* vagy nem. — Ezért jól figyelj, hogy olajhiányod ne legyen!

Barangolás.

Barangolok az ősi ormokon.
Tépett sziklákon víz zuhan alá;
E patak sok vándort felüdített
S rongyos szívük öröme hangolta.

Kedves képek kerülnek előmbé.
Régi képek, gyermekálmok ezek.
Akkor még először jártam erre
S nem hittem — még fáradt is lehetek.

Merengeni a régi utakon,
Visszaszállni egy percre a multba.
Jól esik a meggyőzött vándornak,
Hogy bizhasson győzelmében újra.

Botorkálok fénylő tájak felé...
Atyám szólít s én örömmel megyek.

Lent a völgyben nyájak legegésznek,
Örülök, ha közöttük lehetek.

Elhagyva a napsugaras bércet,
Jobb nékem lent, árnyékos völgyeken,
Bár fent fény vár, de itt lent feladat:
Uram nyája hever körülöttem.

Elvezetni őket a forráshoz,
Terelni, kísérni kies mezőkre;
Szenvedni értük, szenvedni velük,
Mint tette ezt lelkiünk dicső Öre.

Nem csábítanak az ősi halmok már,
Égi Sion dicsfénye hívogat.
Oh mily boldog vagyok már idelent!
Hát ha meglátom dicső Uramat?!

S. I.

Páratlan komolysággal hallgatták az elhangzottakat. Bár az Úr megönlőzné az elszört magvakat és megáldaná, életre fakasztaná a még Krisztus nélkül élő családtagok és kívülállók szívében.
Siroki István.

Menyegző Budapesten. Farkas Piroska és ifj. Heffler István testvérek aug. hó 2-án, vasárnap délután nagyszámú gyülekezet előtt kötötték frigyét ez életre. Az ifjúság által szépen feldíszített imaház különösen az idegenekre volt jó hatással. Alkalmi szavakokat, karénekeket tették változatossá örömeinket. Tomi testvér imában kért áldást az új házaspárra.

Külföldi vendégek látogattak meg minket augusztus hóban. Az első vendégünk Rahneff testvér bulgár misszionárius volt, akit többen ismernek. Egy hétig időzött közöttünk és több esetben hirdette Isten igéjét az ő sajtósága, másokat lebilincselő modorával a budapesti és környéki gyülekezetekben. Mély prédikációi, valamint gitárkísérettel előadott szép énekei még mindig füleinkben csengenek.

Nagel testvér, Newyork egyik angol gyülekezetének pásztorja, ki palesztinai és egyiptomi utazásával kapcsolatban érkezett hozzánk, szintén kedves emlékeket hagyott szívünkben. Fialtal, mosolygó arca sokat előtér felejthetetlen maradt. A palesztinai zsidóüldözésről tartott előadásai próféciái jövődélészekkel összekapcsolva, dűsgazdag tapasztalatok színvonalára emelkedtek. Testvérünk ígérete szerint Amerikába visszatérése alkalmából útját Magyarország felé irányítja és több hetet számbéközik eltölteni közöttünk, hogy a

vidéki gyülekezeteket is meglátogathassa.

Brink Mihály és neje amerikai misszionárius testvéreink két hétig tartózkodtak Magyarországon és az augusztusi nagy konferenciánkon is résztvettek. Testvéreink munkatere Jugoszlávia és Románia. Működésük nyomán Ro-

mániában és Jugoszláviában új gyülekezeket keletkeztek. Aldja meg Istenünk továbbra is az ő fáradságukat, hogy Európában tartózkodásuk gyümölcsöző legyen. Imádkozunk értük!

Ez alkalommal meg kell emlékeznünk a tolmács szerepét betöltő *Udvarnoki Erzsébet* baptista testvérünkről is.

Munkálkodj!

Egyik nap azon gondolkodtam, hogy mit tettem én már Jézusért? Hogy milyen cselekedetekkel építettem én már az Úr országát? Ezen gondolataim közben szomorúan tapasztaltam, hogy semmit nem tettem ahhoz a nagy áldozathoz képest, amit az Úr értem és az embereikért tett. Ő szeretett minket, meghált értünk a galgathai keresztben, az Ő vérével megváltott minket, hogy bejuthassunk a dicső mennybe és mi mit teszünk érte? Milyen cselekedetekkel bizonyítjuk be a mi szeretetünket? Nekünk nagyon-nagyon sokat kell tenni az Úrért. Nekünk támogatni kell az Úr országát. Különösen az ifjúságnak kell sokat munkálkodni. A jövőben a megterések sorsa még inkább az ifjúság kezében lesz. Sokat kell misziózní, minden alkalmat meg kell ragadni arra, hogy az Úról bizonyosságot tegyünk. Én nem győzők elég hálát adni az én mennyei Atyámnak, hogy fiatalon kiragadott engem a világból és

nem engedte meg nekem azt, hogy belekóstoljak e világ csábító, hazug örömeibe. Azt hiszem, hogy minden ifjú testvérem így gondolkodik velem együtt arról a végtelen kegyelemről és éppen ezért kellene munkálkodni, hogy sok-sok ifjú megtérhessen. Ezt csak úgy fogjuk elérni, hogy ha a mi cselekedeteink is bizonyosságot tesznek arról, hogy valóban Krisztus gyermekei vagyunk. Az Úr számon fogja kérni tőlünk a mi munkálkodásunk gyümölcsét. Azért testvéreim, igyekezzünk és ha az Úr ezt látja bennünk, akkor Ő megáld és megerősít minket, hogy az a munka, amit Ő érte végzünk, áldásos legyen. Én hiszem, hogy minden olyan cselekedetünk, amit Jézusért teszünk, számon van tartva az Atyánál és majd egykor ezek szerint fog megjutalmazni minket.

Ifjú testvérem, rajtad a sor, munkálkodj az Úrért. Vesd az igazságnak magvát, mert nemsokára itt az aratás Ura

Steinwurtz Júlta.

Tökéletes angol nyelvtudásával biztositotta az értekes előadások hírvivőjének megtartását. Szíves fáradásáért ezúton nyilváníjuk köszönetünket és kívánjuk, hogy amit szeretetből tett, legyen Istentől megáldott. T—i.

Mihók testvér és kedves feleségét többen keresték a konferencián. Meglepetés volt azok számára, akik nem tudták, hogy ők már a nagy Amerika városait járják több mint egy hónapja. Eltávazások hirtelen történt. Még nekünk is meglepetés volt testvéreink távozása, de belenyugodtunk abban a reményben, hogy hamarosan viszontlátniuk ismét őket. Elhagyott lakásuk teljesen berendezve készen áll, csak éppen ők hiányoznak belőle. Ahogy ismerjük testvéreinket, nem is tudnak soká távol lenni attól az országtól, amelyben oly sok szerető szív várja őket vissza, de legfőképpen pedig azért nem, mert ebben a magyar hazában érzik a sok tenivalót.

Innen a messzeségből üzenjük Mihók bácsinak és nélinek, hogy ha már elmentek, ne felejtsek el az itt maradt munkatársakat, gyülekezeleteket, az üldözött testvéreket, akik sokat imádkoznak nemcsak a szabadságért, hanem értük is, hogy legyenek hasznos eszközök az Úr kezében ott, ahol megjelennek és ismerlessék meg amerikai magyar testvéreken kívül az angol testvérekkel a magyar misszió küzdelmes állapotát. Viszontlátásra! T.

Lapunk amerikai előfizetőit értesítjük, hogy Lerch testvér Detroitból elköltözött és így az előfizetések összegyűjtésével nem foglalkozhat. Szeretettel megkérjük kedves testvéreinket, hogy ezentúl úgy a hátralékos összegeket, mint az új előfizetéseket pénztárosunk címére: Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Álmos-ulca 62. sz. posta útján szíveskedjenek küldeni.

Tari Nándorral, az ez év januárjában kivégzett autós banditáról sokan nem tudják, hogy hívó szülők gyermeke volt és gyermekéveit a vasárnapi iskolában töltötte el. Édesanyja, ki özyegen maradt, sok nyomorúságon keresztül nevelte és mindig arra tanította, hogy Jézusnak adja át szívt. Hiábavalók voltak édesanyjának szép szavai, a fiúból bandita lett és több ízben kísérlet meg rablást. Egy nagyszabású bankrablásnál azonban rajta végeztet és a bíróság ítétele alapján kivégezték másik két társával együtt. A börtönben azonban Tari megtért és

mint olyan, akinek Isten megkegyelmezett, állt a bitófa alá. A megterés történetéről, édesanyja életéről, a börtönben írt napló egyes részleteiről, a siralomházban töltött utolsó éjszaka élményeiről összeállított könyv néhány nap múlva megjelent. A könyv tartalma mindenkit érdekel és sok tanulságot rejt magában, különösen az ifjúság számára. A könyv ára 1.50 P. Megrendelhető: Sárkány Gyözőnél, Pestszenterzsébet, Bem-ulca 1. szám.

Mucsi Ferenc, a pécsi gyülekezet volt prédikátora, az ottani gyülekezet feloszlása miatt Pécsről elköltözött. Jelenleg Almamelléken lakik. Címe: Mucsi Ferenc, Almamellék, Somogy megye.

Értesítés

A kedves testvérekkel szeretettel tudatom, hogy „Szeretel Iratérjesztő Misszió” címen Pestszenterzsébeten, Bem-ulca 1. szám alatt könyvkereskedést nyitottam. Abból a célból tettem ezt, hogy a kedves testvérek e helyen a lehető leggyorsabban beszerezhessék szükséges dolgaikat. Raktáron tartok bibliákat, bibliarészeket, traktátusokat, bibliavérsekkel ellátott kockákat, könyvjelzőszalagokat, bibliai képes és egyéb levelezőlapokat. Ezenkívül minden megrendelést a leggyorsabban és pontosan teljesítjük.

A testvériség szíves támogatását kérem.

Sárkány Gyöző,
Pestszenterzsébet, Bem-u. 1.

Összejövetelek:

Budapest, VII., Aréna-út 7. sz. (II. udvar) alatt vasárnap délelőtt 10, délután 5, csütörtök este 7 órakor istentisztelet, szombaton este 7 órakor imaóra.

Pestszenterzsébet, Tompa-ulca 9. sz. (Rákóczi-u. 26. alól ide költözött.) Vasárnap délelőtt 10, délután 5, csütörtök este 7 órakor istentisztelet, pénteken este 7 órakor imaóra.

Kispest, Erzsébet-tér 11. (Kazinczy-u. 2. alól elköltözött.) Vasárnap délelőtt 10, délután 5, szerdán este 7 órakor istentisztelet, pénteken este 7 órakor imaóra.

Ha megfáradt, pihenni vágyó lélek vagy, keress fel összejöveteleinket, imádkozunk érteled.

Amit „Ő” tud . . .

1. A rejtett dolgokat ki tudja jeleníteni. (János 2, 22.)
2. Meg tudja lálni a kevelyeket. (Dániel 4, 34.)
3. Ő meg tud tisztítani. (Máté 8, 2.)
4. A kövekből tud Ábrahámnak magvat támasztani. (Máté 3, 9.)
5. A bűnököt meg tudja bocsájtani. (Máté 9, 6.)
6. Levágot ágakat ismét be tud oltani. (Róm. 11, 23.)
7. Ő reátok tudja árasztani minden kegyelmét. (II. Kor. 9, 8.)
8. Ő mindent a maga hatalma alá tud velni. (Kol. 3, 21.)
9. Tud segíteni azokon, akik megkísérletnek. (Zsid. 11, 18.)
10. Fel tud támasztani a halálból. (Zsid. 11, 19.)
11. Mindent megtehet, amit akar. (Zsolt. 115, 3.)
12. Mindenképpen tud üdvözíteni. (Zsid. 7, 25.)

FONTOS CÍMEK:

Ha levelet írsz: Tomi József, Budapest, VII., Aréna-út 68., IV. emelet 7. Telefon: 1-382-81.

Pénzküldemények, akár az Otthon, a Központi Pénztár, vagy az Apostoli Hit részére: Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Álmos-ulca 62.

Természeti adományok pedig: Deák József, Tápisóly, Pest megye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.

Előfizetések, adományok a 21.106-os csekkzámlára, vagy Sebestyén István testvér címén, Pestszenterzsébet, Álmos-ulca 62. küldendők.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Siroki István.

Kiadja: az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon.

Budapest, VII., Aréna-út 68., IV. em. 7.

33736 Bethánia-nyomda,
Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9.

Felölös: Horváth János.